

Nota van B&W

Portefeuille M. Divendal
Auteur G. J. Heijlond van 't Hul
Telefoon 5114915
E-mail: hhhul@haarlem.nl
SB/BOR Reg.nr. 2007/28
Te kopiëren: A, B, C en D
B & W-vergadering van 30 januari 2007

Onderwerp

Vaststelling Verlegregeling Haarlem en wijziging
Nadeelcompensatieverordening voor infrastructurele werken 2005

Bestuurlijke context

Vaststelling verlegregeling

Het college heeft op 11 juli 2006 ingestemd met de toepassing van een nadeelcompensatieregime voor het verleggen van kabels en leidingen, zoals weergegeven in de concept-beleidsregel in bijlage A bij nota SB/BOR Reg. nr. 2006/467, en dit beleidsvoornemen vrijgegeven voor inspraak. Hiermee wil de gemeente verdere invulling geven aan haar regierol als beheerder van de ondergrondse openbare ruimte.

Inspraak

Het ontwerpbesluit is bekend gemaakt in de Stadskrant en heeft gedurende zes weken ter inzage gelegen. Tevens is de concept-Verlegregeling toegezonden aan alle kabel- en leidingbeheerders die binnen de gemeente ondergrondse infrastructuur hebben liggen. Bijlage A bij deze nota bevat het verslag van de gevolgde inspraakprocedure, een weergave van de schriftelijk en mondeling naar voren gebrachte zienswijzen en een reactie hierop, waarbij gemotiveerd wordt aangegeven op welke onderdelen wel of niet tot aanpassing van het beleidsvoornemen wordt overgegaan.

Het college stelt thans de Verlegregeling vast, waarin een aantal van de naar voren gebrachte zienswijzen is overgenomen. Bijlage B bij deze nota bevat de aangepaste tekst van de Verlegregeling.

Wijziging Nadeelcompensatieverordening

Sinds 7 februari 2005 heeft Haarlem de Nadeelcompensatieverordening voor infrastructurele werken 2005. Deze verordening, die vooral procedurele regels kent, biedt meer in het algemeen de mogelijkheid van compensatie van nadeel als gevolg van uitvoering van grote infrastructurele werken. Omdat de gemeente in de toekomst minder compensatie zal betalen voor gedwongen verleggingen bestaat de mogelijkheid dat leidingbeheerders een beroep willen gaan doen op deze verordening en bijvoorbeeld

B&W-besluit:

1. Het college besluit tot vaststelling van de Verlegregeling Haarlem.
2. De commissie Beheer ontvangt dit besluit van het college ter informatie.
3. De bekendmaking van dit besluit geschiedt door toezending ervan aan alle kabel- en leidingbeheerders die binnen de gemeente ondergrondse infrastructuur hebben liggen. Tevens zal de zakelijke inhoud van dit besluit worden gepubliceerd in de Stadskrant onder vermelding van de ter inzage ligging van dit besluit.
4. De Verlegregeling treedt in werking met ingang van de dag na dagtekening van de Stadskrant waarin van de zakelijke inhoud ervan wordt kennis gegeven onder vermelding van de ter inzage ligging.
5. Het college stelt de raad voor accoord te gaan met het voorstel om in de Nadeelcompensatieverordening een uitsluitingsclausule op te nemen voor verleggingen van kabels en leidingen, aangezien hiervoor een apart regime is vastgesteld in de Verlegregeling Haarlem.
6. Het raadstuk wordt voorgelegd aan de gemeenteraad, nadat de commissie Beheer hierover advies heeft uitgebracht.
7. Het raadsbesluit zal worden bekendgemaakt in de Stadskrant en de wijziging zal in werking treden met ingang van de dag na dagtekening van deze Stadskrant.

voor de vaststelling van de hoogte van de toe te kennen nadeelcompensatie om inschakeling van de in de verordening genoemde adviesinstantie zullen vragen. Om dit nu te voorkomen dient voor alle zekerheid de Nadeelcompensatieverordening te worden gewijzigd in die zin dat deze niet van toepassing is op verzoeken om nadeelcompensatie van een kabel- of leidingbeheerder die zijn kabels of leidingen moet verleggen, omdat dit noodzakelijk is voor de uitvoering van werken of de oprichting van gebouwen door of in opdracht van de gemeente.

Financiële paragraaf: zie bijlage C bij deze nota

Commissieparagraaf/Raadsparagraaf:

De vaststelling van een beleidsregel is een bevoegdheid van het college. De commissie wordt hiermede geïnformeerd over de voortgang.

Het besluit tot wijziging van de Nadeelcompensatieverordening is een bevoegdheid van de raad. In bijgevoegd raadsstuk legt het college een ontwerp-raadsbesluit tot wijziging van de Nadeelcompensatieverordening voor aan de raad.

De in werkingtreding van de Verlegregeling behoeft hierop echter niet te wachten.

Bijlage A

Verslag inspraak

Verwerking van inspraak op de concept-Verlegregeling

Het college heeft op 11 juli 2006 ingestemd met de toepassing van een nadeelcompensatieregime voor het verleggen van kabels en leidingen, zoals weergegeven in bijlage A bij nota SB/BOR Reg. nr. 2006/467, en dit beleidsvoornemen vrij gegeven voor inspraak. Het ontwerpbesluit is bekend gemaakt in de Stadskrant en heeft gedurende zes weken ter inzage gelegen. Tevens is de concept-Verlegregeling toegezonden aan alle kabel- en leidingbeheerders die binnen de gemeente ondergrondse infrastructuur hebben liggen.

Vier kabel- en leidingbeheerders hebben schriftelijk hun zienswijzen naar voren gebracht. Van deze vier hebben er drie ook mondeling hun standpunt toegelicht.

Hieronder volgt een weergave van de naar voren gebrachte zienswijzen en een reactie hierop, waarbij met redenen omkleed wordt aangegeven op welke punten al dan niet tot aanpassing van de verlegregeling is overgegaan.

- 1. De Verlegregeling houdt geen rekening met de technische of economische levensduur van kabels en leidingen die veel langer is dan de periode van 15 jaar waarover compensatie wordt toegekend. Hierdoor worden kabel- en leidingbeheerders geconfronteerd met een onevenredig hoge schade die niet meer tot het normaal maatschappelijk risico kan worden gerekend.**

Reactie: De grondslag voor de vaststelling van de verlegcompensatie wordt niet gevormd door de levensduur van de kabel of leiding, maar door de verwachting die een kabel- of leidingbeheerder mag hebben omtrent de duur van een ongestoorde ligging. Daarbij speelt de cruciale vraag hoe lang van tevoren de gemeente kan voorzien dat werkzaamheden in de openbare ruimte plaats zullen gaan vinden op het moment dat toestemming wordt gevraagd om de kabel of leiding te mogen leggen zodat de gemeente een alternatief tracé kan aanbieden. Deze planningshorizon wordt in de Verlegregeling aldus gekwantificeerd dat de eerste vijf jaren voor de gemeente redelijkerwijs te overzien zijn, dat voor de periode daarna de voorzienbaarheid van werkzaamheden steeds minder wordt en dat op een termijn van meer dan vijftien jaar deze werkzaamheden niet meer te voorzien zijn. Deze afnemende voorzienbaarheid vertaalt zich in een afnemende compensatie en concretiseert aldus het maatschappelijk risico. De Verlegregeling volgt hierin de systematiek van de NKL 1999 van Rijkswaterstaat. In de jurisprudentie wordt deze systematiek niet onredelijk geacht.

- 2. De noodzakelijkheid van een voorgenomen verlegging dient mede ter beoordeling te staan van de kabel- en leidingbeheerder, waarbij de opvatting van deze beheerder, als deskundige bij uitstek, doorslaggevend zou moeten zijn.**

Reactie: Allereerst dient te worden opgemerkt dat de noodzaak in het vooroverleg, zoals bedoeld in artikel 17, besproken moet worden. Indien partijen het niet eens kunnen worden lijkt een second opinion voor de hand te liggen. Indien immers bij rechterlijke toetsing achteraf zou blijken dat de verlegging toch niet noodzakelijk was geweest zal de gemeente tot een volledige schadevergoeding kunnen worden veroordeeld. Niettemin, indien partijen persisteren, zal de gemeente, als behartiger van het algemeen belang, het project toch moeten kunnen doorzetten, waarna alsnog de rechter de noodzaak kan toetsen.

- 3. Bij het toekennen van nadeelcompensatie moet onderscheid worden gemaakt tussen verleggingen vanwege een droog (compensatie tot en met liggingduur van 15 jaar) en een nat (compensatie tot en met liggingduur van 30 jaar) infrastructuurwerk.**

Reactie: De NKL 1999 maakt bij een langsleding (i.e. een leiding die parallel is gelegd aan, boven, onder, op of in infrastructuur) onderscheid tussen droge en natte infrastructuur. De onderliggende gedachte daarbij is dat wijzigingen in de droge infrastructuur vaker voorkomen dan veranderingen of aanpassingen van natte infrastructuurwerken. Op grond daarvan is het redelijk om het tijdstip waarop het normaal maatschappelijk risico voor de gevolgen van een wijziging in de infrastructuur

voor rekening van de kabel- en leidingbeheerder behoort te komen bij droge infrastructuur op een eerder moment vast te stellen dan bij natte infrastructuur. De NKL 1999 compenseert bij droge infra tot 15 jaar en bij natte infra tot 30 jaar. De Verlegregeling is in deze zin aangepast.

Natte infrastructuur wordt omschreven als waterwegen en dijken, voor wat betreft de laatste slechts voor zover het gaat om (de aanleg van of wijziging aan) de dijk als waterkeringswerk. Alle andere functies die dijken tevens kunnen hebben, zoals de functie van wegverbinding, vallen buiten het begrip natte infrastructuur en moeten dientengevolge in dit kader worden beschouwd als droge infrastructuur. Wanneer een dijk aangepast wordt in het kader van de functie waterkering dan is sprake van natte infrastructuur en wanneer de dijk enkel en alleen in het kader van de verkeersfunctie wordt aangepast is sprake van droge infrastructuur.

4. Verzocht wordt in de Verlegregeling een voorziening op te nemen voor verleggingen die zich uitstrekken tot buiten de grenzen van de gemeente Haarlem of tot in gronden van derden binnen de gemeente.

Reactie: Indien een kabel- of leidingbeheerder moet verleggen en deze verlegging zich noodzakelijkerwijs voor een deel uitstrekt tot grond in een aangrenzende gemeente is toepassing van de Verlegregeling op het verleggen in grond van deze naastgelegen gemeente niet onredelijk. De tekst van de Verlegregeling verzet zich hier echter niet tegen, zodat hiervoor geen aanpassing van de regeling nodig is. Wel wordt nu in de toelichting hiervan melding gemaakt. De tekst van artikel 2 bevat verder een kleine wijziging zodanig dat ook noodzakelijke verleggingen van kabels en leidingen in niet-openbare gronden, die niet liggen op basis van grondeigendom, een ander zakelijk recht of een gedoogplicht op grond van de Belemmeringenwet Privaatrecht onder de Verlegregeling vallen, ongeacht of deze kabels en leidingen liggen binnen of buiten de gemeente.

5. Oude vergunningen zijn niet altijd beschikbaar, terwijl de oorzaak is dat de administratie van het gemeentelijk energiebedrijf, dat in 1996 is gefuseerd, niet volledig was. Aan de kabel- en leidingbeheerder moet dan de mogelijkheid worden geboden om op andere wijze de liggingduur aan te tonen.

Indien tussen vergunningverlening en aanleg geruime tijd is verlopen dient te worden uitgegaan van datum van aanleg.

Reactie: Voor wat betreft het niet op orde zijn van de administratie is niet zozeer van belang de datum van de fusie als wel de datum van verzelfstandiging van het gemeentelijk energiebedrijf (eind jaren tachtig). Het niet volledig zijn van de administratie kan de gemeente sinds de verzelfstandiging niet worden tegengeworpen.

Bepalend voor de hoogte van de nadeelcompensatie is de liggingduur van de kabel of leiding. Om praktische redenen wordt uitgegaan van de datum waarop de vergunning is verleend, maar vanzelfsprekend mag ook worden gerekend vanaf de aantoonbare datum van aanleg. Artikel 5 (voorheen artikel 4) bood hiervoor reeds de mogelijkheid. Voor alle duidelijkheid is de tekst van het artikel en de toelichting iets aangepast. Eventueel mag de kabel- of leidingbeheerder anderszins de liggingduur aantonen bijvoorbeeld door feitelijk onderzoek aan de te verwijderen kabel of leiding.

6. In art. 9 toevoegen dat in zo'n geval de voorzienbaarheid van de verlegging deugdelijk moet worden gemotiveerd.

Reactie: Dit spreekt eigenlijk vanzelf, maar is thans voor alle duidelijkheid in de tekst verwoord.

7. In art. 11 “bedrijfseigen” schrappen.

Art. 12, laatste volzin aan “voorzieningen” toevoegen: “alle”.

Reactie: De formuleringen, waartegen de bezwaren zich richten, zijn identiek aan de omschrijvingen in zowel artikel 2 van de NKL 1999, waarmee Continuon te maken heeft, als in de

toelichting ad 5 bij de verlegovereenkomst die Nuon met de gemeente Amsterdam heeft gesloten. Desgevraagd werd door Continuon verklaard dat dit nimmer tot problemen heeft geleid. De Verlegregeling wil met betrekking tot deze technische bepalingen zoveel mogelijk aanknopen bij de in andere regelingen gebruikte omschrijvingen, hetgeen leidt tot een uniforme uitvoering en interpretatie.

8. M.b.t. opstallen, zoals trafo's en verdeelkasten, altijd 100% vergoeding, zoals met Amsterdam overeengekomen.

Reactie: De bewering van Continuon dat contractueel met de gemeente Amsterdam is overeengekomen dat de gemeente altijd 100% vergoedt in geval van verplaatsing van bovengrondse voorzieningen is niet in deze overeenkomst aangetroffen. Om voor een volledige vergoeding in aanmerking te kunnen komen wordt steeds het recht van opstal als vereiste gesteld. Een volledige vergoeding zonder recht van opstal is alleen bedongen indien de verplaatsing uitsluitend wordt veroorzaakt door particuliere initiatieven waarbij geen gemeentelijk belang aan de orde is en waarbij de gemeente Amsterdam nagelaten heeft aan Nuon een zakelijk recht te verlenen dan wel de particulier te verplichten de verplaatsing te vergoeden (indien en voor zover het in haar macht lag).

Indien en voor zover een aantal van deze bovengrondse voorzieningen op grond staat die in het verleden door de gemeente Haarlem in eigendom is overgedragen of indien ten behoeve van deze bovengrondse voorzieningen het recht van opstal is verleend, zal de Verlegregeling volgens artikel 2 niet van toepassing zijn. In andere gevallen vallen deze voorzieningen onder de begrippen kabel of leiding, net als bij de NKL 1999, en daarmee onder het compensatieregime van de Verlegregeling.

In artikel 1, sub 6 en 7, zijn definities opgenomen van de begrippen kabel en leiding en in de toelichting hierop worden deze verduidelijkt.

9. Art. 12: tijdelijke voorzieningen van operationele aard, zoals bijvoorbeeld de kosten van een generator niet onderwerpen aan een in de tijd aflopend compensatiepercentage, maar altijd 100% vergoeden.

Reactie: Hiervoor geldt hetzelfde als onder 7 wordt vermeld. De Verlegregeling wil met betrekking tot de technische bepalingen zo veel mogelijk aanknopen bij andere verlegregelingen en met name de NKL 1999. De betreffende bepaling is overgenomen van artikel 3 van bijlage 1 bij de NKL 1999.

10. Gevraagd wordt om ander calculatie-formulier (bijlage 10) i.v.m. bedrijfsgeheimen.

Reactie: Voorgesteld is dat Continuon een ander formulier zal opstellen, waarna de gemeente zal beoordelen of dit bruikbaar is. Dit formulier is echter nimmer ontvangen.

Bijlage B

Verlegregeling Haarlem

Bijlage C

Financiële paragraaf

Financiële paragraaf

Toepassing van de Verlegregeling Haarlem zal leiden tot vermindering van kosten die de gemeente moet betalen voor verlegging van kabels en leidingen. Deze kostenvermindering valt echter in dit stadium nog niet te kwantificeren. Voor een herberekening op basis van de Verlegregeling van bijvoorbeeld de in dit jaar door de gemeente betaalde verlegkosten zijn gegevens nodig over de liggingduur van de verwijderde kabels en leidingen. Echter zijn deze gegevens niet beschikbaar, omdat de liggingduur tot nu toe bijna nooit een beperkende factor is geweest bij de vaststelling van de hoogte van de compensatie.

Verlegregeling Haarlem

Nadeelcompensatie voor het verleggen van kabels en leidingen

Hoofdstuk 1: Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze beleidsregel wordt verstaan onder:

1. het college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlem;
2. de gemeente: de gemeente Haarlem;
3. verzoeker: de indiener van een verzoek om voorlopige of definitieve vaststelling van nadeelcompensatie voor het verleggen van kabels en leidingen;
4. vergunning: een besluit van de gemeente, inhoudende het verlenen van toestemming tot het opbreken van een weg ten behoeve van het leggen van een kabel of leiding; een vergunning tot het opbreken van een weg wordt thans vermeld in artikel 15 van de Algemene Plaatselijke Verordening;
5. natte infrastructurele werken: waterwegen en dijken, voor wat betreft de laatste slechts voor zover het gaat om (de aanleg van of wijziging aan) de dijk als waterkeringswerk;
6. kabel: een sterke, buigzame verbinding, bestaande uit een of meer geleiders die zijn samengesteld uit draden van metaal of glasvezel en geschikt voor het transport van elektrische energie en/of elektrische signalen en/of optische signalen;
7. leiding: een buis, vervaardigd van een duurzaam materiaal zoals staal, beton of kunststof en geschikt voor het transport van vloeistoffen en gassen.

Artikel 2

Deze beleidsregel is niet van toepassing indien

- de te verleggen kabels en leidingen in grond liggen die de kabel- of leidingbeheerder in eigendom toebehoort of liggen op basis van een ander zakelijk recht of op basis van een gedoogplicht op grond van de Belemmeringenwet Privaatrecht.
- een specifieke wettelijke regeling, zoals bijvoorbeeld de Telecommunicatiewet, voorziet in een vergoeding voor het verleggen van kabels en leidingen.
- met de kabel- of leidingbeheerder bij nog niet beëindigde overeenkomst een van deze beleidsregel afwijkende afspraak met betrekking tot de verlegvergoeding is gemaakt.

Hoofdstuk 2: nadeelcompensatie

Artikel 3

Indien een kabel- of leidingbeheerder zijn kabels of leidingen moet verleggen, omdat dit noodzakelijk is voor de uitvoering van werken of de oprichting van gebouwen door of in opdracht van de gemeente, en dientengevolge schade lijdt, kent het college, met inachtneming van de hierna volgende bepalingen, aan hem een vergoeding toe, voor zover de schade redelijkerwijs niet of niet geheel tot het normale bedrijfsrisico kan worden gerekend en voor zover de vergoeding niet of niet voldoende op andere wijze is verzekerd.

Artikel 4

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 9 en 10, bestaat de in artikel 3 bedoelde vergoeding uit een percentage van de werkelijke verleggingskosten, welk percentage gerelateerd is aan de tijdsduur die is verstreken vanaf de datum waarop de vergunning werd verleend dan wel vanaf de datum van aanleg van de kabel of leiding tot en met de dag waarop het verzoek tot verleggen is gedaan. Indien de verlegging noodzakelijk is vanwege een nat infrastructureel werk wordt de vergoeding vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in artikel 8. In de andere gevallen wordt de vergoeding vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.

Artikel 5

De verzoeker dient aan te tonen op welke datum de vergunning is verleend dan wel op welke datum het leggen is aangevangen.

Indien dit niet kan worden aangetoond, wordt er van uitgegaan dat de in artikel 4 bedoelde tijdsduur zo lang is dat het in de artikelen 7 en 8 bedoelde vergoedingspercentage nihil bedraagt.

Artikel 6

De werkelijke verleggingskosten bestaan uit:

- materiaalkosten
- kosten van het uit en in bedrijf stellen
- kosten van ontwerp en begeleiding
- uitvoeringskosten.

Artikel 7

Ingeval van verleggingen die noodzakelijk zijn voor de oprichting van gebouwen of de uitvoering van werken, niet zijnde natte infrastructurele werken, door of in opdracht van de gemeente, wordt de nadeelcompensatie als volgt vastgesteld.

- Indien de in artikel 4 bedoelde tijdsduur niet langer is dan vijf jaar, zal de nadeelcompensatie 100% van de werkelijke verleggingskosten bedragen.
- Indien de in artikel 4 bedoelde tijdsduur langer is dan vijftien jaar, zal de nadeelcompensatie 0% van de werkelijke verleggingskosten bedragen.
- Indien de in artikel 4 bedoelde tijdsduur langer is dan vijf jaar, maar korter dan zestien jaar, zal de nadeelcompensatie een percentage zijn van de werkelijke verleggingskosten overeenkomstig de volgende tabel.

jaar	vergoedingspercentage
6	80
7	72
8	64
9	56
10	48
11	40
12	32
13	24
14	16
15	8

Artikel 8

Ingeval van verleggingen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van natte infrastructurele werken door of in opdracht van de gemeente, wordt de nadeelcompensatie als volgt vastgesteld.

- Indien de in artikel 4 bedoelde tijdsduur niet langer is dan vijf jaar, zal de nadeelcompensatie 100% van de werkelijke verleggingskosten bedragen.
- Indien de in artikel 4 bedoelde tijdsduur langer is dan dertig jaar, zal de nadeelcompensatie 0% van de werkelijke verleggingskosten bedragen.
- Indien de in artikel 4 bedoelde tijdsduur langer is dan vijf jaar, maar korter dan eenendertig jaar, zal de nadeelcompensatie een percentage zijn van de werkelijke verleggingskosten overeenkomstig de volgende tabel.

jaar	vergoedingspercentage
6	80,0
7	76,8
8	73,6
9	70,4

10	67,2
11	64,0
12	60,8
13	57,6
14	54,4
15	51,2
16	48,0
17	44,8
18	41,6
19	38,4
20	35,2
21	32,0
22	28,8
23	25,6
24	22,4
25	19,2
26	16,0
27	12,8
28	9,6
29	6,4
30	3,2

Artikel 9

Geen vergoeding is verschuldigd indien op basis van een deugdelijke motivering in de vergunning wordt vermeld dat binnen de periode van vijf jaren, te rekenen vanaf de datum waarop de vergunning is verleend, verlegging wordt voorzien.

Artikel 10

Indien in bijzondere omstandigheden gronden aanwezig zijn om te concluderen dat redelijkerwijs een groter of kleiner gedeelte van de schade ten laste van de verzoeker dient te blijven dan uit de toepassing van het gestelde in de artikelen 4 tot en met 8 voortvloeit, kan van het gestelde in die artikelen worden afgeweken.

Artikel 11

Onder de in artikel 6 genoemde materiaalkosten worden verstaan:

kosten van bedrijfseigen materialen die noodzakelijk zijn voor de instandhouding van de functie van de te verleggen kabel of leiding en daarvoor noodzakelijke beschermingsconstructies.

Artikel 12

Onder de in artikel 6 genoemde kosten van het uit en in bedrijf stellen worden verstaan:

- kosten van het spannings- of produktloos maken van de kabel of leiding alsmede de kosten van het weer in bedrijf stellen van de kabel of leiding;
- kosten samenhangend met de tijdelijke voorzieningen van operationele aard. Tijdelijke voorzieningen van operationele aard zijn voorzieningen die benodigd zijn om de levering tijdens de uitvoering van een verlegging te waarborgen.

Artikel 13

Onder de in artikel 6 genoemde kosten van ontwerp en begeleiding worden verstaan de kosten van werkzaamheden voorafgaand aan en tijdens de uitvoering. Het gaat om kosten:

- van overleg en correspondentie;
- van directievoering en toezicht houden;
- van detailengineering en daaruit voortvloeiende uitvoerende werkzaamheden;
- van verplichtingen vanuit wet- en regelgeving;
- van juridisch vrijmaken van tracé

- ten behoeve van aanbesteden werk;
- van benodigde vergunningen en leges.

Artikel 14

Onder de in artikel 6 genoemde uitvoeringskosten worden verstaan:

- kosten van civieltechnische, bouwkundige en installatietechnische werkzaamheden;
- kosten samenhangend met het verwijderen van verlaten kabels of leidingen. De ter plaatse vrijgekomen materialen zijn c.q. worden eigendom van de kabel- of leidingbeheerder;
- kosten van constructieve en bijzondere voorzieningen;
- kosten van tijdelijke voorzieningen van fysieke aard, zoals extra kabel- en leidingvoorzieningen die worden opgeheven zodra de definitieve verlegging is gerealiseerd in samenhang met de voortgang van het project;
- kosten verband houdend met het herstel van de weg en de groenvoorzieningen.

Artikel 15

Zowel de gemeente als de kabel- of leidingbeheerder dienen zo veel als redelijkerwijze mogelijk is schadebeperkend op te treden in het kader van de verwijdering, verlegging of aanpassing van de kabel of leiding.

Hoofdstuk 3: bepalingen van procedurele aard

Vaststelling nadeelcompensatie op basis van voor- en nacalculatie of op basis van een vaste prijs

Artikel 16

De nadeelcompensatie zal worden vastgesteld op basis van voor- en nacalculatie. Indien echter de voorlopig vastgestelde nadeelcompensatie lager is dan € 10 000,00 wordt deze voorlopig vastgestelde nadeelcompensatie beschouwd als definitieve vaststelling.

Vooroverleg

Artikel 17

Voordat een verzoek om verlegging wordt gedaan, wordt de kabel- of leidingbeheerder uitgenodigd voor vooroverleg, waarbij gestreefd wordt naar overeenstemming over verlegging, uitvoering en planning.

Tijdens dit vooroverleg verschaft de kabel- of leidingbeheerder tevens inzicht in de verleggingskosten die deze later bij een verzoek om voorlopige vaststelling van nadeelcompensatie zal opvoeren. Het schadeaspect komt in de afzonderlijke besluitvormingsprocedures tot voorlopige en definitieve vaststelling van de nadeelcompensatie aan de orde.

Verzoek om verlegging

Artikel 18

Na het vooroverleg zal worden verzocht om verlegging.

Indien in het vooroverleg overeenstemming is bereikt, wordt het verzoek gedaan conform deze overeenstemming.

Verzoek om voorlopige vaststelling nadeelcompensatie

Artikel 19

Het verzoek om voorlopige vaststelling van nadeelcompensatie wordt zo spoedig mogelijk bij het college schriftelijk ingediend, doch uiterlijk binnen een termijn van vijf jaar na de dag waarop het verzoek om verlegging is gedaan.

Artikel 20

Het verzoek om voorlopige vaststelling wordt ondertekend en bevat ten minste:

1. naam en adres van de verzoeker;
2. de dagtekening;
3. een aanduiding van het besluit dat wordt gevraagd;
4. een raming op basis van voorcalculatie van de werkelijke verleggingskosten, zoals omschreven in artikel 6 en nader uitgewerkt in de artikelen 11 tot en met 14 en gespecificeerd aan de hand van bijlage 1. Indien sprake is van gecombineerde werkzaamheden van verschillende kabel- of leidingbeheerders, dient de verzoeker in de voorcalculatie inzicht te geven in de verdeling van de gezamenlijke kosten;
5. een opgave van de nadeelcompensatie die naar het oordeel van de verzoeker door het college vergoed dient te worden;
6. gegevens en bescheiden die voor het nemen van de beslissing op het verzoek nodig zijn en waarover de verzoeker redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.

Artikel 21

Het college bevestigt de ontvangst van het verzoek om voorlopige vaststelling zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen twee weken na ontvangst daarvan.

Artikel 22

Indien naar het oordeel van het college niet of niet voldoende is voldaan aan het bepaalde in artikel 20, stelt het de verzoeker in de gelegenheid het verzuim te herstellen binnen een termijn van vier weken na verzending van de brief waarin op het verzuim is gewezen.

De in artikel 23 genoemde termijn waarbinnen een besluit zal worden genomen wordt opgeschort met ingang van de dag waarop het bestuursorgaan de brief verzendt tot de dag dat het verzuim is hersteld.

Besluit tot voorlopige vaststelling nadeelcompensatie

Artikel 23

Het college besluit binnen acht weken na indiening van het verzoek om voorlopige vaststelling:

- het verzoek niet in behandeling te nemen indien dit is ingediend na de in artikel 19 genoemde termijn of
- het verzoek af te wijzen indien dit naar het oordeel van het college niet of onvoldoende is onderbouwd nadat de verzoeker in de gelegenheid is gesteld het verzuim te herstellen binnen een termijn van vier weken nadat het verzuim aan hem is kenbaar gemaakt of
- het verzoek geheel of gedeeltelijk toe te kennen of
- het verzoek kennelijk ongegrond te verklaren.

Artikel 24

Het college kan de in artikel 23 genoemde termijn van acht weken eenmalig met acht weken verlengen.

Verzoek om definitieve vaststelling nadeelcompensatie

Artikel 25

Het verzoek om definitieve vaststelling van nadeelcompensatie wordt bij het college schriftelijk ingediend binnen een jaar nadat de werkzaamheden in het kader van de verlegging geheel zijn afgerond.

Artikel 26

Het verzoek om definitieve vaststelling wordt ondertekend en bevat ten minste:

1. naam en adres van verzoeker;
2. de dagtekening;
3. een aanduiding van het besluit dat wordt gevraagd;
4. een aanduiding van het besluit van het college conform artikel 23;
5. een opgave op basis van nacalculatie van de werkelijke verleggingskosten, zoals omschreven in artikel 6 en nader uitgewerkt in de artikelen 11 tot en met 14 en gespecificeerd aan de hand van bijlage 1. Indien sprake is van gecombineerde werkzaamheden van verschillende kabel- of leidingbeheerders, dient de verzoeker in de nacalculatie inzicht te geven in de verdeling van de gezamenlijke kosten;
6. een opgave van de nadeelcompensatie die naar het oordeel van de verzoeker door het college vergoed dient te worden;
7. gegevens en bescheiden die voor het nemen van de beslissing op het verzoek nodig zijn en waarover de verzoeker redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.

Artikel 27

Het college bevestigt de ontvangst van het verzoek om definitieve vaststelling zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen twee weken na ontvangst daarvan.

Artikel 28

Indien naar het oordeel van het college niet of niet voldoende is voldaan aan het bepaalde in artikel 26, stelt het de verzoeker in de gelegenheid het verzuim te herstellen binnen een termijn van vier weken na verzending van de brief waarin op het verzuim is gewezen.

De in artikel 29 genoemde termijn waarbinnen een besluit zal worden genomen wordt opgeschort met ingang van de dag waarop het bestuursorgaan de brief verzendt tot de dag dat het verzuim is hersteld.

Besluit tot definitieve vaststelling nadeelcompensatie

Artikel 29

Het college besluit binnen acht weken na indiening van het verzoek om definitieve vaststelling:

- het verzoek niet in behandeling te nemen indien dit is ingediend na de in artikel 25 genoemde termijn of
- het verzoek af te wijzen indien dit naar het oordeel van het college niet of onvoldoende is onderbouwd nadat de verzoeker in de gelegenheid is gesteld het verzuim te herstellen binnen een termijn van vier weken nadat het verzuim aan hem is kenbaar is gemaakt of
- het verzoek geheel of gedeeltelijk toe te kennen of
- het verzoek kennelijk ongegrond te verklaren.

Artikel 30

Het college kan de in artikel 29 genoemde termijn van acht weken eenmalig met acht weken verlengen.

Betaling nadeelcompensatie

Artikel 31

Indien nadeelcompensatie is vastgesteld op basis van voor- en nacalculatie dient de verzoeker na definitieve vaststelling van de nadeelcompensatie een factuur in ter hoogte van dit aldus vastgestelde bedrag en vindt uitbetaling plaats binnen dertig dagen na ontvangst van deze factuur.

Indien de nadeelcompensatie is vastgesteld op basis van een vaste prijs dient de verzoeker na gereedkomen van de werkzaamheden een factuur in ter hoogte van het bedrag dat wordt beschouwd als definitieve vaststelling in de zin van artikel 16, tweede volzin, en vindt uitbetaling plaats binnen dertig dagen na ontvangst van deze factuur.

Hoofdstuk 4: slotbepalingen

Artikel 32

Deze beleidsregel treedt in werking met ingang van de dag na dagtekening van de Stadskrant waarin van de zakelijke inhoud ervan wordt kennis gegeven onder vermelding van de ter inzage ligging.

Artikel 33

Deze beleidsregel wordt aangehaald als: Verlegregeling Haarlem.

Bijlage 1

Raming op basis van voorcalculatie of opgave op basis van nacalculatie van de werkelijke verleggingskosten zoals omschreven in artikel 6 en nader uitgewerkt in de artikelen 11 tot en met 14

Kabel- of leidingbeheerder	
Kabel of leiding	
Materiaal, medium, leeftijd, diameter	
Prijspeil kostenraming	
Onnauwkeurigheidsmarge	

Omschrijving	Eenheid	Prijs per eenheid	Aantal	Geraamd bedrag op basis van voorcalculatie of opgave op basis van nacalculatie
Materiaalkosten				
subtotaal				
Kosten van uit en in bedrijf stellen				
subtotaal				
Kosten van ontwerp en begeleiding				
subtotaal				
Uitvoeringskosten				
subtotaal				

Totaal op basis van voorcalculatie geraamd of op basis van nacalculatie opgegeven bedrag:

Opmerkingen:

Elk van de kostencomponenten dient gespecificeerd te worden. Zo zullen bij de uitvoeringswerkzaamheden specificaties moeten worden overgelegd m.b.t. het aanbrengen van kabels en leidingen, het verwijderen en afvoeren van kabels en leidingen, grondwerkzaamheden, tijdelijke verkeersmaatregelen, eventuele kosten van werken in verontreinigde grond, eventuele kosten van bemalingen, bestratingswerkzaamheden en eventuele persingen of boringen.

Hoeveelheden en eenheidsprijzen moeten worden vermeld

Indien sprake is van gecombineerde werkzaamheden moet de kabel- of leidingbeheerder zijn deel van de geraamde kosten weergeven in deze kostenspecificatie. De onderbouwing (verdeelsleutel tussen kabel- of leidingbeheerders en het totaal geraamde bedrag van de gecombineerde werkzaamheden) van het geraamde bedrag dient bijgevoegd te worden bij deze kostenspecificatie.

Indien werkzaamheden voor verschillende kabels en leidingen van een kabel- of leidingbeheerder worden verricht, moet worden aangegeven welke verdeelsleutel voor de verdeling van kosten naar kostensoorten per kabel of leiding wordt gehanteerd.

Toelichting op de Verlegregeling Haarlem 2006

Algemeen gedeelte

Deze verlegregeling ziet uitsluitend op schade veroorzaakt door rechtmatig overheidshandelen. Daarbij is het soms onvermijdelijk dat bepaalde individuele belangen van een of meer kabel- of leidingbeheerders worden geschaad, namelijk wanneer zij ten gevolge van deze overheidshandelingen hun kabels en leidingen zullen moeten verleggen.

De beheerder kan dan bij het college van burgemeester en wethouders een verzoek indienen om vaststelling van nadeelcompensatie. De besluiten tot voorlopige en definitieve vaststelling van nadeelcompensatie vloeien voort uit deze verlegregeling, zijnde een beleidsregel.

De toenmalige Afdeling rechtspraak van de Raad van State oordeelde in de zaak van de metroschade Rotterdam (ARRvS 14 mei 1986, AB 1986, 568) dat een besluit inzake afwijzing van schadevergoeding, dat gebaseerd is op - in casu in een nota - vastgesteld beleid, berust op een publiekrechtelijke grondslag en kan worden aangemerkt als een beschikking in de zin van artikel 2, lid 1 van de voormalige wet Arob. Tegen zo'n beschikking stond dus bezwaar en beroep open.

In genoemde zaak werd verzocht om vergoeding van schade geleden ten gevolge van werkzaamheden voor de aanleg van de metro, dus ten gevolge van feitelijk handelen.

Mede gelet op deze uitspraak werd en wordt vrij algemeen aangenomen dat ook een beleidsregel, nadat deze is bekend gemaakt, een voldoende publiekrechtelijke grondslag vormt om een daaruit voortvloeiende beslissing inzake nadeelcompensatie te kunnen aanmerken als een besluit in de zin van artikel 1:3, lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht en derhalve als een bij de bestuursrechter appellabel besluit, waarbij het niet uitmaakt of de schadeoorzaak een besluit of een feitelijk handelen is. Zie bijvoorbeeld N. Verheij, annotatie bij ABRvS 23 juli 2003, AB 2004, 275 en B.J. Schueler, Mon. Awb B7, onder 3.4.3.

Het standpunt inzake bekend gemaakt beleid als publiekrechtelijke grondslag, zoals verwoord in de metroschade-uitspraak, is ook terug te vinden in latere jurisprudentie van de Afdeling, bijvoorbeeld ARRvS 11 november 1993, AB 1995, 72. Niet is gebleken dat de Afdeling de oude lijn van de metroschade-uitspraak wil verlaten, ook niet na de ontwikkeling van het connexiteitsvereiste dat kort gezegd inhoudt dat een niet op een wettelijke bevoegdheid of beleidsregel gebaseerde schadebeslissing enkel appellabel is bij de bestuursrechter indien ook de schade veroorzaakt is door een appellabel besluit.

Ook de achtereenvolgende NKL's, de verlegregelingen van Verkeer en Waterstaat, zijn uitgegaan van deze opvatting gelet op het feit dat deze beleidsregels deels betrekking hadden en hebben op schade die wordt veroorzaakt door feitelijk handelen. Voor gevallen waarin bijvoorbeeld geen sprake is van het wijzigen of intrekken van een vergunning of waarin anderszins geen sprake is van nadeel veroorzaakt door een appellabel besluit, gaat de NKL 1999 ervan uit dat de beleidsregel, naast het geven van procedurele regels voor het behandelen van schadevergoedingsverzoeken tevens beoogt een voldoende publiekrechtelijke grondslag te creëren om een beslissing inzake vergoeding te kunnen aanmerken als een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb.

Hoewel enkele juristen deze opvatting en deze jurisprudentie onjuist achten, er daarbij op wijzend dat een bestuursorgaan eerst over een publiekrechtelijke bevoegdheid op wettelijke grondslag moet beschikken voordat het over het gebruik daarvan een beleidsregel kan vaststellen, neemt deze kritiek niet weg dat het op een beleidsregel gebaseerde schadebesluit breed wordt aanvaard en in een maatschappelijke behoefte voorziet.

Een besluit tot vaststelling van nadeelcompensatie is een zelfstandig schadebesluit, waarbij de term “zelfstandig” betekent dat het besluit alleen over de nadeelcompensatie gaat en niet tevens over de schadeveroorzakende handelingen.

Aan zo'n zelfstandig nadeelcompensatiebesluit ligt ten grondslag het rechtsbeginsel van de “égalité devant les charges publiques”. Op grond van dit beginsel zijn bestuursorganen gehouden tot compensatie van onevenredige, buiten het normale risico vallende en op een beperkte groep burgers of bedrijven drukkende schade. De overheid is dus niet verplicht tot vergoeding van alle nadelen van rechtmatig overheidshandelen.

Uitgangspunt bij de vaststelling van de periode waarover nadeelcompensatie wordt gegeven is de redelijkerwijze voorzienbaarheid voor de gemeente dat werkzaamheden zullen gaan plaats vinden die verlegging noodzakelijk maken. In geval van verlegging neemt de hoogte van de vergoeding daarvoor dan ook af naarmate de tijd langer is geweest dat een beheerder zijn kabel of leiding in openbare gemeentegrond heeft liggen. In de Verlegregeling Haarlem 2006 wordt aangeknoopt bij de in de NKL 1999 gegeven tabel voor verlegging van een langsleding vanwege een droog infrastructuurwerk.

Artikelsgewijs gedeelte

Artikel 1

5. Naast waterkeringswerk kan een dijk ook andere functies hebben, zoals die van wegverbinding. Al die andere functies vallen buiten het begrip natte infrastructuur. Er is slechts sprake van natte infrastructuur wanneer een dijk wordt aangepast in het kader van de functie waterkering. Indien een dijk alleen wordt aangepast in het kader van de verkeersfunctie, is sprake van droge infrastructuur. 6 en 7. De begrippen kabel en leiding dienen ruim te worden geïnterpreteerd. Het gaat om zowel bovengrondse als ondergrondse kabels en leidingen met de daarbij behorende technische installaties, bouwkundige voorzieningen, etc. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan trafo's, gasstations en dergelijke. Indien echter deze bouwkundige voorzieningen zich bevinden op grond die in eigendom toebehoort aan de kabel- of leidingbeheerder of indien ten behoeve van deze voorzieningen een ander zakelijk recht is gevestigd, is deze beleidsregel niet van toepassing.

Artikel 2

Voor de in dit artikel genoemde gevallen, waarin deze beleidsregel niet van toepassing is, gelden wettelijke regels inzake onteigening en/of schadevergoeding of is een in het verleden gesloten overeenkomst nog van kracht.

Doorgaans zal de leiding, die moet worden verlegd, liggen in openbare grond die in eigendom toebehoort aan de gemeente Haarlem. Niettemin is het denkbaar dat een deel van de leiding, die moet worden verlegd omdat dit noodzakelijk is voor de uitvoering van werken of de oprichting van gebouwen door of in opdracht van de gemeente, ligt in grond van een aangrenzende gemeente of in grond van een derde. Indien verlegging van een leiding, die ligt in grond van een andere gemeente of een derde, noodzakelijk is voor de oprichting van deze gebouwen of de uitvoering van deze werken is ook hiervoor de Verlegregeling van toepassing. Het maakt daarbij niet uit of deze grond wel of niet openbaar is. Alleen indien de kabel of leiding ligt in grond die de kabel- of leidingbeheerder in eigendom toebehoort of indien deze ligt op basis van een ander zakelijk recht of een gedoogplicht op grond van de Belemmeringenwet privaatrecht is de verlegregeling niet van toepassing maar gelden specifieke wettelijke regelingen inzake onteigening en/of schadevergoeding.

Artikel 4

Artikel 3 noemt als schadeveroorzakend voorval de uitvoering van werken of de oprichting van gebouwen door of in opdracht van de gemeente. Hieronder valt ook de uitvoering van natte infrastructurele werken. Uitvoering van natte infrastructurele werken komt minder vaak voor dan de andere schadeveroorzakende voorvallen. Daarom is het redelijk het tijdstip waarop het normale maatschappelijke risico van een verlegging voor rekening van de kabel- en leidingbeheerder behoort te

komen bij natte infrastructuur op een later moment vast te stellen. Natte infrastructuur wordt omschreven als waterwegen en dijken, voor wat betreft de laatste voor zover het gaat om (de aanleg van of wijziging aan) de dijk als waterkeringswerk. Alle andere functies die dijken tevens kunnen hebben, zoals de functie van wegverbinding, vallen buiten het begrip natte infrastructuur. Wanneer een dijk aangepast wordt in het kader van de functie waterkering is sprake van natte infrastructuur, maar wanneer de dijk enkel en alleen in het kader van de verkeersfunctie wordt aangepast is sprake van droge infrastructuur.

Het genoemde percentage van de werkelijke verleggingskosten concretiseert een aftrek wegens het maatschappelijk risico van gedwongen verlegging.

Bepalend voor de hoogte van de nadeelcompensatie is de liggingsduur van de kabel of leiding. Om praktische redenen wordt uitgegaan van de datum waarop de vergunning is verleend, maar vanzelfsprekend mag ook worden gerekend vanaf de aantoonbare datum van aanleg.

Artikel 5

De kabel- of leidingbeheerder dient zelf aan te tonen hoe lang de kabel of leiding in de grond ligt. In beginsel zal dit geschieden aan de hand van de vergunning die de gemeente destijds heeft verleend voor het leggen van de kabel of leiding. Ontbreekt deze vergunning dan kan de kabel- of leidingbeheerder anderszins gegevens overleggen, bijvoorbeeld uit de eigen administratie, waaruit moet blijken wanneer de kabel of leiding is aangelegd. Indien ook deze gegevens niet kunnen worden overgelegd wordt uitgegaan van een zo lange liggingsduur dat voor het verleggen geen nadeelcompensatie zal worden toegekend.

Artikel 6

Het uitgangspunt bij de bepaling van de nadeelcompensatie zijn de werkelijke verleggingskosten. Deze werkelijke verleggingskosten omvatten alle directe kosten die de kabel- of leidingbeheerder moet maken om de kabel of leiding te verleggen. Het betreft de vier in dit artikel genoemde kostencomponenten.

Indien bij een gedwongen verlegging de kabel- of leidingbeheerder de gelegenheid benut om bijvoorbeeld de capaciteit te laten toenemen of andere kwantificeerbare voordelen heeft, komen de kosten daarvan niet in aanmerking voor compensatie.

Artikel 7

Wijzigingen in droge infrastructuur komen vaker voor dan wijzigingen in natte infrastructuur. Uitvoering van droge infrastructurele werken zijn binnen de gemeente niet te voorzien op een termijn van langer dan vijftien jaar. De verleggingskosten worden in dat geval volledig gerekend tot het bedrijfsrisico van de kabel- of leidingbeheerder, zodat dan geen nadeelcompensatie zal worden toegekend.

De periode van de eerste vijf jaar is de periode waarin het redelijkerwijs voor de gemeente voorzienbaar is dat werkzaamheden in de openbare ruimte plaats zullen gaan vinden.

De termijn van vijf tot en met vijftien jaar is de periode waarin de voorzienbaarheid van werkzaamheden binnen de gemeente steeds minder wordt. Deze afnemende voorzienbaarheid vertaalt zich in een afnemende compensatie.

Artikel 8

Wijzigingen in natte infrastructuur zijn een minder vaak voorkomend verschijnsel dan wijzigingen in droge infrastructuur. Het normaal maatschappelijk risico wordt bij natte infrastructuur gesteld op 30 jaar. Na die termijn kan een ongestoorde ligging niet meer worden gegarandeerd en wordt geen vergoeding meer toegekend.

Artikel 9

Bij het aanvragen van een vergunning voor het leggen van een kabel of leiding volgens een bepaald tracé kan het voorkomen dat met een grote mate van zekerheid kan worden vastgesteld dat binnen vijf jaar ten gevolge van de oprichting van gebouwen of de uitvoering van werken door of in opdracht van

de gemeente deze kabel of leiding zal moeten worden verlegd. Daarvan moet de gemeente mededeling doen bij de behandeling van deze aanvraag. Indien de kabel- of leidingbeheerder niettemin volgens dit tracé wenst aan te leggen, wordt in de vergunning op basis van een deugdelijke motivering vermeld dat een grote mate van zekerheid bestaat dat binnen vijf jaar verlegd dient te worden. De kosten voor een noodzakelijke verlegging binnen vijf jaar komen dan voor rekening van de kabel- of leidingbeheerder.

Artikel 10

Indien de kabel- of leidingbeheerder of de gemeente kan aantonen dat door bijzondere omstandigheden toepassing van de artikelen 4 tot en met 8 van deze regeling tot een evident onredelijke nadeelcompensatie zou leiden, kan het college besluiten de nadeelcompensatie aan te passen.

Artikel 11

Onder materiaalkosten worden in elk geval verstaan kosten van kabel- en leidingcomponenten, kosten van elektrotechnische, werktuigbouwkundige en civieltechnische materialen, alsmede kosten van bouwmaterialen en kosten van bouwmaterialen bestemd voor gebouwen waarin delen van kabel- en leidingsystemen worden ondergebracht.

Ook de transportkosten van materialen naar de bouwplaats vallen onder het begrip materiaalkosten.

Artikel 12

Voorbeelden van tijdelijke voorzieningen van operationele aard zijn extra kosten van personele aard ten behoeve van bedrijfsvoering en hulpmiddelen voor die bedrijfsvoering zoals watertanks, gasflessen en noodaggregaten.

Artikel 13

Bij de post ontwerp en begeleiding moet de kabel- of leidingbeheerder het aantal uren en de tarieven overleggen.

De kosten mogen worden gedeclareerd vanaf het moment dat overeenstemming is bereikt over verlegging, uitvoering en planning. De eerste paar afstemmingsoverleggen kunnen niet worden gedeclareerd gelet op de maatschappelijke afstemmingsplicht.

Artikel 14

Uitvoeringswerkzaamheden zijn bijvoorbeeld het aanbrengen, verwijderen en afvoeren van kabels en leidingen, grondwerkzaamheden, tijdelijke verkeersmaatregelen conform CROW-publicatie 96b, eventuele kosten voor het werken in verontreinigde grond conform CROW-publicatie 132, eventuele bemalingen, bestratingswerkzaamheden en eventuele persingen en boringen.

Verder worden bijvoorbeeld het aanleggen van werkputten en ondersteuningssystemen gerekend tot civieltechnische, bouwkundige en installatietechnische werkzaamheden.

Onder kosten van tijdelijke voorzieningen van fysieke aard worden alle tijdelijke fysieke kabel- en leidingverbindingen verstaan, die de kabel- of leidingbeheerder moet aanleggen en later buiten bedrijf stellen in het kader van de gedwongen verlegging. Deze kosten houden nauw verband met de noodzakelijke continuïteit van het bedrijfsproces van de betrokken kabel- of leidingbeheerder. Het betreffen voorzieningen die worden opgeheven zodra de definitieve verlegging is gerealiseerd.

Artikel 15

In het kader van de verwijdering, verlegging of aanpassing van de kabel of leiding moet rekening worden gehouden met de wederzijdse belangen bijvoorbeeld bij de technische oplossing en de keuze van het tracé. De verlegging moet gerealiseerd worden op basis van een technisch adequaat alternatief dat tegen de maatschappelijk laagste kosten kan worden gerealiseerd.

Artikel 16

De kosten van het vaststellen van de nadeelcompensatie op basis van een vaste prijs zijn lager dan bij vaststelling op basis van voor- en nacalculatie, aangezien hier minder administratieve werkzaamheden, minder besprekingen en minder controle voor nodig zijn.

Artikel 17

De gemeente streeft ernaar in overleg met de kabel- of leidingbeheerder tot overeenstemming te komen over de verlegging van de kabels en leidingen en de uitvoering en planning daarvan. Tijdens het vooroverleg wordt gesproken over de technische oplossing en de planning.

Daarnaast verschaft de kabel- of leidingbeheerder inzicht in de verlegkosten die deze later zal vermelden in het verzoek om voorlopige vaststelling van nadeelcompensatie.

Artikel 19

De termijn van vijf jaar is ontleend aan de verjaringstermijn van artikel 3:310 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 20

De geraamde werkelijke verleggingskosten dienen te worden gespecificeerd volgens bijlage 1.

Artikel 26

De op basis van nacalculatie vermelde werkelijke verleggingskosten dienen te worden gespecificeerd volgens bijlage 1.

Raadsstuk (in te vullen door griffie)
B&W datum (in te vullen door griffie)
Sector/afdeling SB/BOR
Registratienummer 2007/28

Onderwerp: Wijziging Nadeelcompensatieverordening voor infrastructurele werken 2005
--

1 Inhoud van het voorstel

Opneming van een exoneratieclausule in de Nadeelcompensatieverordening dat deze niet van toepassing is op verzoeken om nadeelcompensatie van een kabel- of leidingbeheerder die zijn kabels of leidingen moet verleggen, omdat dit noodzakelijk is voor de uitvoering van werken of de oprichting van gebouwen door of in opdracht van de gemeente.

2 Aanleiding + fase van besluitvorming

In verband met de vaststelling door het college van een nieuwe beleidsregel, de Verlegregeling Haarlem, die voor het verleggen van kabels en leidingen vanwege de uitvoering van werken of de oprichting van gebouwen door of in opdracht van de gemeente een eigen procedure en een eigen nadeelcompensatieregime kent, ontstaat de noodzaak om in de Nadeelcompensatieverordening een bepaling op te nemen, inhoudende dat deze verordening niet van toepassing is op verzoeken van kabel- en leidingbeheerders als gevolg van gedwongen verleggingen.

De concept-Verlegregeling is vrijgegeven voor inspraak. Enkele naar voren gebrachte zienswijzen hebben aanleiding gegeven tot aanpassing van het concept. Het college zal de beleidsregel vervolgens vaststellen.

3 Participatie / communicatie

De vaststelling van een nadeelcompensatieregime voor gedwongen verleggingen is een beleidsvoornemen in de zin van de Inspraakverordening Haarlem. Op dit voornemen is dan ook inspraak verleend. Het opnemen van de bedoelde exoneratieclausule in de Nadeelcompensatieverordening is een logisch gevolg van de uitvoering van dit beleidsvoornemen, maar op zich niet een beleidvoornemen waarop inspraak behoeft te worden verleend.

4 Financiële paragraaf

De voorgestelde wijziging van de verordening heeft geen financiële gevolgen.

De secretaris

De burgemeester

Raadsbesluit

De raad der gemeente Haarlem,

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders

Besluit:

1. ...De Nadeelcompensatieverordening voor infrastructurele werken 2005 als volgt te wijzigen. Na artikel 2, lid 2, wordt een nieuw artikellid ingevoegd, luidende: 3. Deze verordening is niet van toepassing op verzoeken om nadeelcompensatie van een kabel- of leidingbeheerder die zijn kabels of leidingen moet verleggen, omdat dit noodzakelijk is voor de uitvoering van werken of de oprichting van gebouwen door of in opdracht van de gemeente Haarlem.
2. ...De wijziging in werking te laten treden met ingang van de dag na dagtekening van de Stadskrant waarin deze is gepubliceerd.

Gedaan in de vergadering van (in te vullen door de griffie)

De griffier

De voorzitter